

NEWSLETTER

huhtikuu 2014

Huhtikuu on ollut harvinaisen kuiva kuukausi, aurinko on paistellut ja monena päivänä onkin ollut todella lämmin. Paiste yhdessä tuulen kanssa on kuitenkin tehnyt sen, että kentät kuivi pikavauhtia. Kenttiä ei juuuri kannata kastella näillä ilmoilla, pari tuntia ja pöly käy jälleen. Niinpä viime viikot on taas menty aika tarkkaan maneesissa, jota sitäkin on saanut kostuttaa viikottain.

Terveiset Ranskan maalta

Viimeistä kuukauttaan viettää Heta ulukomailla tällä erää. Tässä hänen viime kuulumisensa.

Enaa sellaset puolitoista kuukautta jaljella ja pikkuhiljaa alkaa lahtopaniikki iskemaan. tai no, kyllä tekee jo mieli nahda kaikkia ihmisiä Suomessa, mutta samalla voisin mielellani jaada tanne asumaan... Vaikka joskus palaisikin Ranskaan, nii ei se tule koskaan olemaan samanlaista kuin nyt. Ristiriitaiset tunteet tulee olemaan lahtiessa!

Kuva: harjoitellaan pallon noukkimista maasta

Ratsastus on ihan yhtä mahtavaa kuin aina ennenkin, nyt ollaa pari kertaa pelattu lisää horseballia, kun ratsastuskerhon kaudenpaattareissa meidän ryhmä

tekee siitä naytospelin. Harmittavasti palaan juuri edellisellä viikolla Suomeen! Mutta toukokuun lopussa mennaa kerhon kanssa ratsastamaan päiväksi merenrannalle. Laitan siitä sitten myöhemmin kuvia ja raportin.

Kuva: pelin tiimellystä

Viime tunnilla ratsastin nuorella Pollylla, ja harjoiteltiin juuri horseballia. Polly pelasi toista kertaa elamassaan, ja alussa opettaja hieman pelkasi että se menisi aivan sekaisin niin kuin ensimmäisellä kerralla. Mutta itseasiassa onnistuttiin ihan hyvin, ja mun rauhallisuutta keuhuttiin. Jotain olen sentaan oppinut Niken kanssa saatessa! Pari viikkoa sitten hypattiin maastoesteita, siitä ei valitettavasti ole kuvia, mutta oli aivan mahtavaa! Tosin alussa tunsin vaan kuinka sydan hakkasi turvaliivia vasten.. Tehtiin vaikka mita erilaisia maastoesteita ja lopussa kunnan rata. Vaikka valilla hirvitti, hyvin se sujui.

Kuva: maastoon lähdössä

Ja eilen kavin jälleen ratsastamassa hostaitini työkaverin Charlenen kanssa. Tehtiin noin tunnin

pituinen maastolenkki auringonpaisteessa ja talla kertaa ratsastin nuorella Alkimilla. Hieman hulivili se oli, pelkasi kaikkea mitä pelata voi.

Nyt on kahden viikon paasiasloma, sen jälkeen neljä viikkoa koulua ja sitte paluu Suomeen. Joitakin päiviä oli ihan kesakelit, mutta nyt taas pilvista ja niin jokapaivaista sadetta.

Harjoituskisat 1.6.

Olemme jo aloittaneet harjoittelun kilpailuihin. Tunneilla menemme pätkiä radasta ja keskitymme ratoihin tehtyihin haasteisiin. Tänä vuonna ohjelmat ovat hivenen hankalammat kuin esimerkiksi viime vuonna.

Helppo C ohjelmassa on vaikea kohta laukan nosto suoraan käynnistä ja vieläpä kahdesti. Luokassa 2. taas on koko rata erittäin tiivistä, mutta hankalimpia kohtia lienee keskilaukka diagonaalilla, uralle tullessa raviin ja heti lyhyelle sivulle pysähdys ja peruutus. Hevosen on oltava kunnolla avuilla, että siirtymistä tulee kunnollisia.

Tänä vuonna hevosia on hiukan vähemmän käytössä, koska aiempien vuosien luottoratsu ja varma rusettihai Simona laiduntaa jo ihan muualla sekä Nikke-poni on jäänyt vaille sopivia ratsastajia (Nikke kahmi viime vuonna rusetin jokaisen ratsastajansa kera). Joten voi olla, että kaikki halukkaat eivät ensimmäistä kertaa pääse mukaan.

Satuloista (ja muista varusteista) huolehtiminen

Vähitellen on lähes joka hevoselle tullut käyttöön oikea koulusatula. Eli ne eivät ole mitään normaaleja ratsastuskoulujen vanhoja läpysköjä, vaan kilpailukäyttöön ostettuja ja valmistettuja satuloita. Yhden satulan hinta on yleensä 2000-2500 eur.

Siksi satuloita täytyy käsitellä huolella. Ne eivät saa pudota lattialle. Niitä ei saa laittaa betonilattialle niin, että nahkaosa osuu lattiaan ilman että välissä on kangasta. Nahka raappiutuu helposti. Samasta syystä satulaa ei saa laittaa hevosen oven päälle odottamaan, jossa hevonen saattaa koettaa sitä hampaillaan.

Märkä satula pitää kuivata ja likainen/hikinen satula pyyhkiä kostella sienellä puhtaaksi. Sama koskee suitsia, eli ei riitä että kuolaimia virutetaan 2 sekuntia hanan alla.

Ratsastuksen jälkeen hikisestä satulahuovasta pitää harjata karvat ja lika pois ja laittaa kuivumaan. Näin hevosen selkä pysyy paremmassa kunnossa, kun seuraavalla kerralla sen selkää vasten ei laiteta kovaksi kuivunutta, likaista ja jopa homeista huopaa.

Kun ratsastaminen pelottaa

Nyt keväällä on muutama ratsastaja tullut pyytämään toista ratsua kuin mitä taululla on ollut. Että ei uskalla mennä sillä ja sillä hevosella, ja eikö voisi mennä sen sijaan Vilillä. Ja hyvä on että uskaltaa tulla sanomaan.

Ratsastaminen on siitä erilainen harrastus kuin moni muu laji, että tässä voi oikein huonon tuurin sattuessaa saada isommankin vaurion kuin venähdyksen tai mustelmia.

Jokaista pelottaa joskus, mutta mitä se pelko on? Useimmiten se liittyy siihen, että pelätään kontrollin tai tasapainon menettämistä; hevonen ryöstää laukkaan eikä pysähdy tai sitten

pysähtyykin liian nopeasti, hevonen pukittelee tai tekee sivuloikkia tai -käännöksiä. Yhtäkaikki tällaisten ”yllätyskyykkyjen” lopputulemana pelätään pakkolaskua kentän pintaan ilman laskutelineitä.

Kun tarkemmin asiaa miettii, pelon syitä eivät kuitenkaan ole tasapainon menetys tai pukittelut, vaan taidon ja kokemuksen puutteen aiheuttama epävarmuus. Ei vielä osata tuntea ja hallita hevosta niin että se ei tekisi ei-toivottuja asioita tai tasapaino ei ole sillä tasolla, että uskotaan kestettävän kyydissä vähän hetkittäin pomppuisammassakin menossa.

Harjoittelulla saamme lisää itsevarmuutta, kun huomaamme vähitellen saavamme kontrollin sekä hevoseen että omaan kroppaamme. Myös hevonen tuntee helposti ratsastajan istuvan tasapainossa niin fyysisesti ja henkisesti, ja rauhoittuu sekin ja useimmiten ei edes yritä temppuilua.

Kaikesta taidosta ja harjoittelusta huolimatta putoamme jokainen aina välistä. Mutta kun on itseluottamus kohdillaan niin tälli silloin tällöin ei sitä horjuta.

Vanha ratsumiesten sääntö oli ja on se, että satulaan heti takaisin kun on pudonnut. Pätee siinä mielessä edelleen, että ei saa jää liikaa aikaa ajatella ja kehittää pelkojaan putoamisen jälkeen.

Joskus voi kokemattoman ratsastajan kanssa olla se tilanne, että hevonen on ottanut homman omaan haltuunsa ja silloin voi kuitenkin olla parempi miettiä josko on viisaampaa jättää väliin ja jatkaa seuraavalla kerralla, kuin ehkä pudota heti kohta uudestaan. Paitsi että ratsastaja kehittää pelkojaan, myös hevonen on nopea oppimaan miten ratsastaja poistetaan.

Riippuen ratsastajan taidoista ja luonteesta sekä putoamisen syistä, voi olla hyvä mennä jonkin aikaa helpommalla ratsulla. Näin saa kerättyä taitoa ja onnistuneita suorituksia eli itseluottamusta kasaan. Lopulta on kuitenkin

pelko kohdattava, ja mentävä myös sillä hevosella jonka kanssa pelon tunteet saivat alkunsa.

Ratsastaminen on jännittävää, siinä on yksi sen parhaista mausteista minkä takia sitä harrastamme. Todisteena jännityksestä myös kokeneemmilla ratsastajilla näkee, että ennen tuntia on ulkoisuusimme kovalla käytöllä. Eikä äkilliset pissahädät johdu varmaan siitä, että ei muistettaisi kotona käydä tai että puuceemme on vastustamattoman mukava paikka, vaan jännitys puristaa ihmisille rakkoon painetta.

Mutta jos jännitys muuttuu oikeaksi peloksi, joka jähmettää ja estää meitä toimimasta, voi se olla oikeasti vaarallista. Silloin täytyy pystyä tekemään päätös, että ratsastus ehkä ei ole oikea laji juuri minulle.

3.-4.5. viikonloppuna olimme Julen kanssa toimihenkilöinä Tuusulan Derby-estekisoissa.

Ne olivat varsinaiset mammuttikisat hurjan lähtijämäärän (vajaat 500 kpl) vuoksi. Näissäkin kisoissa putoamisia sattui n. 10-15 kpl joista korkeintaan pari johti tarkistuskäyntiin lääkärissä. Oheisessa Laaksolta Johanna Järven (<http://johku97.kuvat.fi>) kuvaamassa sarjassa tytön poni lyö liinat kiinni viime tinkaun ja massan laki ajaa tytön satulasta. Sisukkaasti hän pitää ohjista kiinni, jotta poni ei pääse karkuun. Siitäkin huolimatta että hän kolhi itseään sen verran, että otti lukua hetken aikaa maassa ennenkuin saatiin autettua kentän reunalle.

Moni kisojenkin putoamisista johtui nimenomaan ratsastajan virheistä, mutta ratsastajat osoittivat kyllä hienoa sisua ja yleensä hyppäsivät pudottuaan jo seuraavassa luokassa tai toisella hevosellaan, tai taistelivat takaisin satulaan jo miltei varmasta putoamisesta ja vain seuraavalle esteelle täyttä laukkaa.

Joten puotaminen ja siihen liittyvät pelot on pystytty käsittelemään varsinkin esteratsastukseen väkisinkin liittyvänä tapahtumana, joka onkin edellytys jos aiot kilpailla.

Rulliksista oikeaan hevoseen

Laineen perhe Porvoosta hankki täydennystä perheen ratsukantaan ja heille tuli oikea hevonen rullisponien lisäksi.

Ruuna Podium muutti uuteen talliin läpäistyään lääkitarkastuksen. Kyseessä on 13-vuotias pienehkö 160 cm korkea ruuna.

Hevonen kuuluu olevan erittäin rauhallinen ja mukava ratsastaa, mikä onkin tärkeää ensimmäisen hevosen kanssa. Paljon onnea Podiumin kanssa.

Ja kun perheessä on neljä ratsastavaa jäsentä, ei tarvitse kummoisia ennustajan lahjoja kun voi arvella että hevoset eivät heidän osaltaan jää tähän kun pää nyt on saatu auki.

Kuva: Podiun matkalla uuteen kotiin

Täytyy olla EU:n syytä sekin että jopa kuukaudet ovat nykyään lyhyempiä kuin markka-aikaan. Ei tässä ehdi kuin juuri kalenterin lehtiä kääntelemään, jotta pysyy edes jotenkin ajassa. Niinpä nämä newsletteritkin tuntuvat tulevan koko ajan jälkijunassa, onneksi lehden tilaajat eivät valita.

Hyvää kevättä kaikille, vai onko se jo kesä..

www.perriertalli.fi